

Zilvertalent na mei 1968

Wanneer in 1964 de afdeling kunstambachten van de abdijschool in Maredsous, waar juweelontwerpers als Emile Souply, Claude Wesel, Bernard François, Raf Verjans en Siegfried De Buck gevormd zijn, haar deuren sluit, duurt het tot 1968 eer er elders in het land een nieuw initiatief op dat terrein genomen wordt. Onder impuls van Wim ibens wordt aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten in Antwerpen (KASKA) het Atelier 35 opgestart, een juwelenatelier als onderdeel van de avondleergangen voor socio-culturele promotie. In 1971-1972 wordt een gelijkaardige afdeling als voortgezet hoger kunstonderwijs aan het Nationaal Hoger Instituut voor Schone Kunsten (NHISK) opgericht. In 1975 wordt daar nog een afdeling edelsmeedkunst aan toegevoegd. Voor Wim ibens is de interactie tussen materie, techniek en creativiteit de kwintessens van deze opleidingen. Jean Lemmens behoort samen met Daniël Weinberger tot de eerste generatie afgestudeerden en onder zijn leiding wordt een hele rist jonge ontwerpers gevormd, waaronder Sofie Lachaert, Anne Zellien, Pia Clauwaert, Hendrik Byl, Hilde Van der Heyden en Thessa Goossens.

Beeldhouwer, goud- en zilversmid Wim ibens, opgeleid aan de Technische Kunstambachtsschool in Berchem, het Institut des Arts et Métiers (IAM) in Brussel, de KASKA en het NHISK in Antwerpen, heeft begin jaren 1960 een atelier in Borgerhout en vanaf 1968 in Wuustwezel. Zijn werk, zowel juwelen als religieus edelsmeedwerk en monumentale kunst, wordt geselecteerd voor diverse tentoonstellingen onder de noemer *Scheppend ambacht*. In 1961 en 1963 worden zijn inzendingen voor de provinciale prijs voor toegepaste kunst door de Provincie Antwerpen bekroond. Conservator Piet Baudouin, koopt al in 1960 een kelk met imitatie-aquamarijnen van hem aan voor het Provinciaal Museum voor Kunstambachten. Wim ibens werkt ook samen met andere kunstenaars. In 1991 realiseert hij voor pater Jan Van Uytvange een kelk met pateen in deels verguld zilver en epoxy naar ontwerp van architect bOb Van Reeth. Een van zijn grootste opdrachten is de restauratie van het Sint-Gertrudisschrijn van Nijvel, waaraan ook Anger Plutinski en Patrick Storme meewerken. Dit project ligt mee aan de basis van de oprichting van de afdeling metaalrestauratie, die in 2013 haar zilveren jubileum viert. In 1996 neemt Wim ibens, geboren in 1934, afscheid van de Academie, maar echt genieten van zijn pensioen kan hij niet, want in 1997 overlijdt hij.

Bij de oprichting van het Zilvermuseum in 1992 worden contacten gelegd met de diverse opleidingen juweelontwerp en edelsmeden. Door de organisatie van masterclasses, onder andere gegeven door Rod Kelly, Richard Cook en Alistair McCallum, biedt het Zilvermuseum docenten en afgestudeerden extra mogelijkheden om kennis te maken met bijzondere technieken. Het Zilvermuseum koopt edelsmeedwerk van talentvolle studenten aan en biedt hen via de presentatie van de Zilvertalenten, de Sterckshofopdrachten, de tweejaarlijkse Wim ibensprijz en spraakmakende tentoonstellingen als *Een schitterend feest*, *Twen in 2000* en *Gentle Reminders* een forum aan. Van de zestien Sterckshofopdrachten worden er acht door docenten of leerlingen van het KASKA gerealiseerd: *Ontbijt in de melkweg* van Nedda El Asmar, *das kUchenBOOT* van Jean Lemmens, *In stilte geborgen - een eeuwigheid groot* van Hilde Van der Heyden, *Concerto Grosso* van Rembrandt Jordan, *Wirework* van Annemie De Corte, *Without Prescription* van Dries Lambert, *Perpetuum Mobile* van Helena Schepens en *Prelude to a Kiss* van Georges Cuyvers. Joris Kuyl is in de collectie hedendaags zilver vertegenwoordigd met het ensemble *Waterfront*, zijn inzending voor de tentoonstelling *Een schitterend feest*, en de *Aas van Schoppen*, waarvoor hij met body-artist Wim Van den Bogaert samenwerkt. Van Nedda El Asmar, die Jean Lemmens heeft opgevolgd als lesgever aan de Academie, koopt het Zilvermuseum het koffie- en theeservies *Central Park* dat door Puiforcat in productie werd gebracht.

Wim Nys